

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Richarda Tomana a soudkyň JUDr. Lady Závíškové a Mgr. Lucie Vítkové ve věci

žalobce: **POD CZ s. r. o.**, IČO 07429649
sídlem Jaurisova 515/4, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o zaplacení částky 105 350 000 Kč

o odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 6. 2021, č. j. 11 C 61/2021-11

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 2 dne 8. 6. 2021 domáhá po žalované zaplacení shora uvedené částky z titulu náhrady škody způsobené vyhlášenými krizovými opatřeními v době vyhlášeného nouzového stavu, zejména v období od 1. 6. 2020 do 27. 3. 2021, kdy tato opatření omezila podnikatelské aktivity žalobce na celý rok 2020 a pro rok 2021.
2. Obvodní soud pro Prahu 2 usnesením ze dne 29. 6. 2021, č. j. 11 C 61/2021-11, vyslovil svou místní nepřislušnost (výrok I.) a rozhodl, že věc bude po právní moci usnesení postoupena Obvodnímu soudu pro Prahu 7 (výrok II.). Zdůraznil, že z obsahu žaloby je zřejmé, že se žalobce domáhá náhrady škody podle § 36 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení (dále jen „krizový zákon“), což vyplývá i z toho, že uplatnění nároku zaslané žalobcem Úřadu vlády ČR bylo postoupeno Ministerstvu vnitra. Prvostupňový soud uzavřel, že za škodu vzniklou v příčinné souvislosti s krizovým opatřením odpovídá stát, a nikoli orgán krizového řízení. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1649/2007, ve sporu o náhradu této škody vystupuje v občanském soudním řízení za stát Ministerstvo vnitra jako příslušná organizační složka podle § 21a odst. 1 písm. b) o. s. ř., § 12 odst. 1 písm. m) zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky (dále je „zákon 2/1969“). S odkazem na závěry usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 33

Odo 67/2004 proto prvostupňový soud, aniž by o tom vydával zvláštní rozhodnutí, začal v řízení jednat s Ministerstvem vnitra namísto žalobcem označené Vlády ČR. Za situace, kdy Ministerstvo vnitra jako příslušná organizační složka státu má sídlo v obvodu Obvodního soudu pro Prahu 7, a s ohledem na to, že místní příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 2 není možné určit ani podle § 87 o. s. ř., vyslovil prvostupňový soud podle § 105 odst. 2 o. s. ř. svou místní nepříslušnost.

3. Proti tomuto usnesení podal žalobce včasné odvolání. Namítal, že krizová opatření byla nařízena orgánem krizového řízení formou usnesení vlády. Žalobce zvolil žalovanou jako Česká republika z důvodu více orgánů krizového řízení. Při nepříslušnosti Obvodního soudu pro Prahu 2 by proto měl být podle žalobce místně příslušný soud podle adresáta, kterému byl zaslán nárok, tedy Obvodní soud pro Prahu 1. Žalobce neshledává určení Ministerstva vnitra ve věci náhrady škody jako oprávněný orgán, nicméně volbu podle platné legislativy v případě určení žalované (Česká republika) ponechává nyní bez připomínek a na základě určení žalované. Přesto navrhuje, aby byla určena místní příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 1 jako orgánu krizového řízení, u něhož byl uplatněn nárok na náhradu škody v příčinné souvislosti s krizovým řízením. Žalobce odmítá napadené usnesení z důvodu § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř.
4. Žalovaná ve svém vyjádření k odvolání odkázala na závěry soudu prvního stupně obsažené v napadeném usnesení s tím, že je považuje za správné. Navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil.
5. Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu prvního stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), a aniž za tímto účelem nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
6. Podle § 11 odst. 1 o. s. ř. se řízení koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný. Pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení. Podle § 105 odst. 1 o. s. ř. místní příslušnost zkoumá soud předtím, než začne jednat o věci samé. Později ji zkoumá pouze k námitce účastníka, je-li uplatněna při prvním úkonu, který účastníku ve věci přísluší. Podle § 105 odst. 2 o. s. ř. vysloví-li soud, že není příslušný, postoupí věc po právní moci tohoto usnesení příslušnému soudu nebo ji za podmínek § 11 odst. 3 o. s. ř. předloží Nejvyššímu soudu.
7. V projednávané věci ze žaloby vyplývá, že se žalobce domáhá náhrady škody způsobené vyhlášenými krizovými opatřeními v době vyhlášeného nouzového stavu podle krizového zákona. Žalobce označil Obvodní soud pro Prahu 2 za věcně a místně příslušný soud pro projednání žaloby i při skutečnosti, že orgán krizového řízení je místně veden u jiného obvodního soudu. Žalobce koncipuje žalovanou jako stát.
8. Ve smyslu § 85 odst. 5 o. s. ř. je obecným soudem státu okresní soud, v jehož obvodu má sídlo organizační složka státu příslušná podle zvláštního právního předpisu. Za této situace soud prvního stupně zcela správně vyšel z příslušných judikатурních závěrů, podle nichž označil žalobce jako žalovanou organizační složku státu, která není příslušná za něj v projednávané věci jednat, je soud povinen z úřední povinnosti správnou organizační složku zjistit a začít s ní jednat. Podle § 21a odst. 1 písm. b) o. s. ř. a § 12 odst. 1 písm. m) zákona 2/1969 je pak příslušnou organizační složkou, která vystupuje za stát v tomto řízení o náhradu

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

tvrzené škody, Ministerstvo vnitra. Ministerstvo vnitra je ústředním orgánem státní správy pro vnitřní věci mimo jiné i pro krizové řízení. Jelikož sídlo této organizační složky je v obvodu Obvodního soudu pro Prahu 7, není postupující soud místně příslušným. Prvostupňový soud proto správně vyslovil svou místní nepřislusnost a věc postoupil takto určenému soudu. Návrhu žalobce, aby byla určena místní příslusnost Obvodního soudu pro Prahu 1, tak nelze s ohledem na stanovená zákonná pravidla určování místní příslusnosti soudů vyhovět. Odmítá-li žalobce napadené usnesení z důvodu § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř., zde je třeba zdůraznit, že důvody v něm uvedené se sice týkají nesplnění podmínek řízení, ale ve vztahu k nepřislusnosti se jedná pouze o nepřislusnost věcnou (jestliže ve věci rozhodoval věcně nepřislusný soud), nikoli o nepřislusnost místní.

9. Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení jako věcně správné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení, avšak jen za splnění podmínek a z důvodů stanovených v § 237 o. s. ř. - jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Praha 9. září 2021

Mgr. Richard Toman v.r.
předseda senátu